

جودل با خدایت خلوت شینی لاکان اخل تحت قوله
 رجال لانههم تجان ولا سبع عن ذکراته **کحایت**
 بادادرم قد عرفت معناه که شینی در کار وانی بیاد
 الودعه فیها مهم شب رفته بودم و سحر برکنار ریشته
 قدر زیاده فی حکایت کم زاده کونا و من بینه بناسک
 بقول بالباء العربیة المسنونة بکسرة مجهولة معنی در
 خستمان و قد يستعمل معنی مبدت الحيوانات و تجمل
 ایضا فی باوی الاسد خاصته بینه بنا بقوله بالکسرة المجهولة
 اشقی و صغیرة نقال فی الرکی تقریبا منه مشبه فقدا تکسبه
 الاستدراک مع بعض الحالی فخرته اسم مفعول من
 خفتن قافیه لقوله رفته تلفظ بودم بقدره کما عرفت
 مرارا متورین با لری فرجاشق و المراد تخص فیمن نشأه
 العشق و من ظن ان عبارة المتن شورده ثم قال و جوز
 ضیه شوریه بالباء فقدا ضفا فی العبارة الاولى که دران
 سفر جراه تا بود نغم بزور و ایا بان گرفت و یک
 نفس بفتحین آرام نیافت من الجولان چون روز شد
 کفتش این چه حالتست کفت ای اجابی ببلکان را
 دیم معنی شنیدم که بنا لاش اسم مصدر ای معنی لید
 در آمدن بودند از درخت و کبان جمع کبک و هو الکبان
 العربین الخیة بقال بالری کلک از کوه و غوکان جمع
 غوک بفتح الفین المعجمه و الکاف العربی الضفیع بالری
 شوریه از اسب و بهایم جمع بهیمه و هی ذات القوام الاربع
 از شیه قلم سمعت منه الاصوات اندیشه یعنی فکر کردم
 که مروت مشق من المراد کالان نیت من الانسان بانشد
 مهم در سبج رفته و من فعلت خفته **خلمه** دوشی
 بجمی المعنیین احدیها اللبلة الماضیه و الآخر المنکب و
 المراد هو الاول و من قال فی شصر بالضم الصیحة معنی

نقود

نقود

نقود

البلة

اللبلة الماضیه و بادوش بالضم المجهولة تهوی معنی
 بالکسرة فقدانی شینی من عنده مرئی بضم می نالید هذا
 الکلام من ان ذکرت الشخص عقل و صدم برود و لهذا
 صدر من الصیحة و طاقت و هوش عطف علی عقل و صبر
 یکی از دوستان فخلص را موضع لفظ را بنید لفظ یکی
 مکرر او زین رسید بکوش ای وصل الی سمعه کفت
 فاعلمه می یکی باور معنی التصدیق بنا شتم که ترا بیون
 بانکه مرئی حیدن کندمد هوش معنی المعنی کفتم این شرط
 ادبیت بنیست المشا را لیه بلطف این مضمون المطرغ
 الثاني اعنی قوله مرغ شبع حوان و من قاموش **کحایت**
 و قتی در سفر سجا ز طایفه ای جامعه و احد جوانان
 کسر النون للاضافة صاحب دل صفته مدم ای مصاب
 من بود ندو ممد من شندند و قه ای احياناً از مزید
 کردندی ای کما نوا یصحون صیحة و بیستی چند محتمل
 بکنندی بیا و الکمان فی الموضوعین و عابدی بیا و الوض
 در سبیل سکون اللام منکر حال در و نشان بود و سحر
 از درویشان بقال للملذرا هد حشک تا برسیدم بتجمل
 بنی هلاک اسم موضع که در کسبیه ای صبی و احرا سودا ز می
 بفتح الهاء المهملة و شد بد الهاء معنی قبله عرب بدله
 ای خرج و او از بر آورد و کان صوته فی غایة الحن
 که مخرج از هواد راوردی المعنی بالری قوشی موادن
 اندر روی اشترعا بدرادیم که برقص در اند ای ضرب
 رطلها علی الارض عابدرا بنید اکت و راه بیا بان گرفت
 کفتر ای شیخ در صوا فی اثر کرد هذا الصوت الحن
 و ترا اثر شیخ کفتر **رباعی** دانی چه کفت مولی ان بلبل سحر می
 و من لم یعرف او ذان الشجر قال فی بعض النسخ مران
 بدون الالف بعد الراء یؤخود قد عرفت التحقیق فی رباعی

King Saud University
 Copyright
 نقود
 نقود
 نقود